

РЕШЕНИЕ

№ 6879

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7835** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма] против решение № 000030-2556/28.06.2021 г., издадено от изпълнителен директор на НАП. С обжалваното решение административен орган е оставил без уважение искане на жалбоподателя за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 50000 лева и държавна такса по чл. 1, ал. 3 от ТТЗХ в размер на 2000 лева и постъпили по с/ка на НАП, съответно на 05.05.2021 и 11.05.2021 г. Жалбоподател твърди, че незаконосъобразно по отношение на него е определена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ и чл. 1, ал. 3 от ТТЗХ, в редакциите на тези разпоредби след ЗИД ЗХ, ДВ бр. 69/2020 г. Твърди, че искането до регулаторния орган за издаване на лиценз по ЗХ е при действието на стара редакция на закона. Навежда довод, че към приемане измененията с ЗИД ЗХ от 04.08.2020 г., производството по него от 22.07.2020 г. е било неприключило – висящо, поради което, приложение намира § 86 от ПЗР ЗИД ЗХ по редакцията на разпоредбата ДВ бр. 69/2020 г. Според оспорващ оспорваното решение е незаконосъобразно. Искането е за отмяната му и да се върне преписката за определяне на дължимата държавна такса по правилата, важими за издаването на лиценз преди влизане в сила на разпоредбата на чл. 30, ал. 6 от ЗХ. Претендира разноски. Ответник по оспорването – изпълнителен директор на НАП, чрез пълномощник оспорва жалбата, поддържа становище, че платената държавна такса се определя по реда на чл. 30, ал. 6 от ЗХ и прави искане за присъждане на разноски и отхвърляне на жалбата.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

В резултат на служебния и цялостен съдебен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява най-напред неговата валидност. Това се налага, поради служебното начало в административния процес, съгласно принципа за това, възведен с нормата на чл. 9 от АПК. Разпоредбата на чл. 146 от АПК сочи основанията за оспорване на административните актове, които, ако са налице във всяка конкретна хипотеза, водят до незаконосъобразност на оспорения акт, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. При преценка валидността и законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК не се ограничава само с обсъждането на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. така вменената на съда от закона служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Безспорно е, че жалбоподател е подал заявление за продължаване срока на издаден лиценз с вх. № 000030-5892/22.07.2020 г. за издаване на лиценз с 5 години по чл. 36, ал. 4 от Закона за хазарта в действащата редакция, за организиране на хазартни игри с игрални автомати. В производството по издаване на лиценз по този ред на 07.08.2020 г. е направено искане за извършване промени в издаден лиценз с вх. № 000030-6420/07.08.2020 г. за подмяна на 15 броя игрални автомати и една джакпот система, както и утвърждаване на промени в задължителните правила за организиране на отделните хазартни игри в игрална зала в С.. На 22.04.2021 г. изпълнителен директор на НАП взема решение № 000030-1378/22.04.2021 г. за издаване на лиценз по реда на чл. 36, ал. 4 от ЗХ за срок от пет години в полза на настоящия жалбоподател; разрешено е извършване на промени в издаден лиценз с подмяната на 15 бр. игрални автомати и една джакпот система, както и утвърждаване на промени в задължителни правила за организиране на отделните хазартни игри; потвърдени са направени инвестиции от организатора и е определен размер на дължима държавна такса по издаване на лиценза, определен в ЗХ и ТТЗХ, както следва – 26700 лева по чл. 30, ал. 1 от ЗХ във вр. чл. 3, ал. 1, т. 4, б. „в“ от Тарифа за таксите по ЗХ, както и държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години в размер на 50000 лева, съгласно чл. 30, ал. 6 от ЗХ . Решението на изпълнителен директор на НАП е получено от представител на организатора на 22.04.2021 г. от приложените по делото вносни бележки е видно, че таксите са внесени по сметка на НАП, както следва: държавна такса в размер на 50000 лева по чл. 30, ал. 6 от ЗХ на 07.05.2022 г.; държавна такса в размер на 26700 лв. по чл. 30, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 1, т. 4, б. „в“ от Тарифа за таксите по ЗХ и такса от 2000 лева за разглеждане на документи по подадено искане за вземане на решение по чл. 5, ал. 3, изречение трето от ЗХ за потвърждаване извършването на инвестициите. Дължимите по лиценза държавни такси по чл. 30 от ЗХ и таксата по

чл. 5, ал. 2 от с.з. са внесени в срока по чл. 29, ал. 3 от ЗХ. На 09.06.2021 г. от жалбоподател до директора на НАП се внася искане за извършване на проверка и да се коригират стойностите по действително дължимите размери на държавните такси, като се приеме, че те са надвнесени и да бъдат възстановени на вносителя. Като правно основание е посочен § 86, ал. 1 от ПЗР ЗИД ЗХ. Твърдението е, че заявлението е подадено на 22.07.2020 г. до ДКХ, а считано от 07.08.2020 г. влизат в сила измененията на ЗХ, ДВ бр. 69/20 г. Жалбоподател възразява събирането на държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, редакция ДВ 69/2020 г., според която разпоредба изцяло е променен реда за заплащане на държавни такси в сравнение с предходните редакции на ЗХ, при действието на който е издаден първоначално лиценз за организиране на хазартни игри на жалбоподателя. Възражението до директора на НАП е, че се дължат такси, заплащани по ТТЗХ, приета с ПМС 289/2012 г. по чл. 3, ахл. 1, т. 4, б. „б“ – „15 000 лв., и по 100 лв. за всяко допълнително игрално място“. Жалбоподател не отрича в искането до изпълнителен директор на НАП от 09.06.2021 г., че считано от 08.08.2021 г., когато влизат в сила измененията на ЗИД ЗХ, че новата редакция на чл. 30, ал. 6 от ЗХ се прилага от влизане на закона в сила, но възразява, че подаденото искане за продължаване на лиценз е преди влизане в сила на тези изменения. Следващо възражение е, че неправилно се събират държавни такси по ЗХ и такси по ТТЗХ, което е утежняващо за организаторите на хазартни игри. Основен аргумент по искането е, че образуваните производства по подадени искания за издаване на разрешения и за промени по издадени разрешения се довършват по реда на отменения Закон за хазарта от ПЗР ЗХ, съобразно заявление от 22.07.2020 г., с приложимостта на § 86, ал. 1. Развити са и други оплаквания до административния орган, които са въведени като оплаквания и в настоящата жалба.

По това искане, изпълнителен директор на НАП издава оспорваното решение, с което го отхвърля. Административният орган приема, че плащането на държавни такси не е част от процедурата по издаване на лиценз, дължи се на законово основание и не е изискване към заявителя, изпълнимо до постановяването на акт за издаването. Становището на административния орган е, че държавните такси по чл. 30 от ЗХ и таксата по ТТЗХ се дължат във връзка с обработване на заявлението за издаване/продължаване действието на лиценз и във връзка с въведени с измененията от 04.08.2020 г. в ЗХ, когато в частта за държавни такси са въведени нови правила. Тъй като административен орган действа при условието на обвързана компетентност не може да вземе решение за възстановяване навзети по закон държавни такси, които са относими към издадения в полза на заявителя лиценз по ЗХ. В ЗХ не е разписана процедура по възстановяване на неоснователно внесени суми. В подкрепа на това, сочи обвързаността на процедурата по събиране на държавни такси по ЗХ със ЗДТ, а искането на жалбоподателя за възстановяване на платена държавна такса не се предвижда в изчерпателно посочените случаи по чл. 5 от ЗДТ. Тази препратка е неправилна – жалбоподател е искал възстановяване на платена неоснователно и събрана по неангажираща го разпоредба от специалния закон – чл. 30, ал. 6 ЗХ. Искането му до директора на НАП не е за освобождаване от заплащане на ДТ, а за определяне на такава по реда, прилаган до измененията на закона от 04.08.2020 г. Ответник не приема и приложимостта на § 86, ал. 1 от ПЗР ЗИД ЗХ, което е и същественото в искането на жалбоподателя за възстановяване на държавната такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ и таксата по чл. 1, ал. 3 от ТТЗХ. Ответник възразява неприложимостта на тази разпоредба, по причина – такса се дължи след издаване на

лиценз, а с издаването процедурата е приключила и дължимостта на следващите от издадения лиценз действия по плащане на фискални задължения и такива по извършваната услуга не са предвидени и не се споменават в тази разпоредба от ПЗР ЗИД ЗХ.

Жалбоподател не приема становището обективизирано в процесното решение и подава жалба срещу него. Към административната преписка е приложена разписка, от която се вижда, че решението е получено от представител на жалбоподателя на 06.07.2021 г. Жалбата е заведена на 19.07.21 г. в НАП, което потвърждава, че оспорването е в срок. По същество – жалбата е неоснователна.

При описаните безспорни факти, единствено относимия за основателността на жалбата въпрос е дали, след като процедурата по издаване на лиценза се развива по досегашния ред на отменения ЗХ, определянето на държавната такса дължима от притежателя следва да е по ЗХ, отм., с новата редакция – ДВ бр. 69/20 г.

Съдът приема, че висящността на процедурата по продължаване на лиценза не се развива по приложимия § 86, ал. 1 от ПЗР ЗИД ЗХ, ДВ бр. 69/2020 г. Изрично в решението се сочи, че жалбоподател не е подал искане за продължаване на издаден лиценз в законов срок, а оттам е въведено правното основание по чл. 36, ал. 4 от ЗХ. В изключението от задължението за организатор на хазартни игри по чл. 36, ал. 1 от ЗХ е възможността по ал. 4, като в този случай се издава нов лиценз. В решение 000030-1378/22.04.2021 г. на изпълнителен директор, предвид неспазване на срок за продължаване на лиценз и налично административнонаказателно производство, органът излага мотиви за приложимостта на ал. 4 на чл. 36 от ЗХ. Не се сочи приложимост на § 86, ал. 1 от ПЗР ЗИД ЗХ. Процедурата не може да се развие по реда на § 86, ал. 1 от ЗИД ЗХ, тъй като в хода, независимо от подаденото през м юли заявление в след приемане на ЗИД ЗХ ДВ 69/20 е подадено от жалбоподателя и друго заявление, което налага органът да се произнесе и по това заявление в условията на измененията на ЗХ. Следователно административното производство се развива по действащата редакция на ЗХ, новелата на чл.36, ал. 4 е нова в редакцията ДВ 69/20. Органът не приема да са налични условията на § 86. Този текст е приложим само за висящите административни производства към момента на приемането на ЗИД ЗХ от 2020 г. В тази разпоредба се приема процедура по образуването и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, които се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне. Процедурата по издаване на лиценз и другите заявени услуги за жалбоподател е приключила с издаването на решение № 000030-1378/22.04.2021 г., влязло в сила на 05.05.2021 г. Считано от следващия ден, за да получи лиценз, заявителя разполага със законово определения седемдневен срок за заплащане на държавна такса. В разпоредбата на чл. 30, ал. 6 от ЗХ, както и в предходната ѝ редакция недвусмислено е посочено, че за „издаване и поддържане на лиценз“ се дължи държавна такса. Таксата е определена като дължима при тези кумулативно определени предпоставки. Административният орган е съобразил това законово изискване при издаването на решение за издаване на лиценза. Спорната разпоредба на чл. 30, ал. 6 от ЗХ сочи да е приложима за „издаване и поддържане“ на лиценз, каквато уредба се явява задължителна за жалбоподателя, при действието на ЗХ след редакция ДВ бр. 69/20 г. В случай, че законодателят има воля да даде ретроактивно (обратно) действие на определена правна норма на материалния закон, в случая на чл.

30 от ЗХ, относно дължимите държавни такси, то той би записал изрично това именно в преходните и заключителни разпоредби, а в случая няма такава разпоредба. Държавните такси са дължими при действието на тази разпоредба в споменаваната редакция и след решение за издаване на лиценз. От разпоредбите на чл. 29, ал. 3, чл. 30, ал. 1 и ал. 6 и чл. 10 от ЗХ в тяхната свързаност е установено, че административния орган (изпълнителен директор НАП) действа при условия на обвързана компетентност и е длъжен да събере дължимите държавни такси за издаване на удостоверение за лиценз за организиране на хазартни игри. За да бъде възстановена недължимо платена сума, следва да е установено, че такава не се е дължала и е платена неоснователно. В случая, не може да се възстанови платената от жалбоподателя сума: 1. Разпоредбата, задължаваща организатора на хазартни игри да плати съответната държавна такса не е включена в ПЗР на ЗИД ЗХ като възможност за плащане по досегашен ред, по висящи производства за издаване на лиценз; 2. Държавната такса не е недължимо платена в определения по чл. 30, ал. 6 от ЗХ размер; 3. Разпоредбата на чл. 30 от отм. ЗХ, считано от приемане и влизане в сила на ЗИД ЗХ ДВ бр. 69/20 е изцяло отменена; 4. Няма законова възможност да се възстанови платена държавна такса по действащата нормативна уредба при условия на изцяло отменена такава.

Съдът, независимо от подробното и издържано становище на жалбоподателя не може да приеме, че има основание да отмени оспорваното решение на изпълнителния директор на НАП. Принципът за съразмерност чл. 6 от АПК, във развитите от жалбоподателя хипотези не може да намери приложение. Както е посочено в становището и в оспорваното решение органът издава решението в условията на обвързана компетентност. С издаването на лиценза процедурата е приключена. В чл. 30 от ЗХ, във всичките му разпоредби изпълнителен директор на НАП не фигурира. Процедурата по заплащане на държавна такса/такса не обвързва административния орган с права или задължения. Оттам, първо принципа на съразмерност в административното производство е неприложим при законово фиксирани размери на дължими държавни такси/такси. Второ, внасянето на държавна такса не е задължително, но не е и самоцел на административния орган да събере значителни по размер суми, когато задължението за вносителя е по закон. Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че административен орган не е изпълнил изискването по чл. 35, 36 от АПК. Решението, което се оспорва е в съответствие с искането на жалбоподателя от 09.06.2021 г., като органът е изложил съображения, защо не споделя исканията за възстановяване държавна такса по чл. 30, ал. 6 и такса по чл. 1, ал. 3 от ТТЗХ. Неоснователно е оплакването, че жалбоподател е бил принуден да плати за един лиценз две държавни такси – по чл. 30, ал. 1 и по ал. 6 от ЗХ. При непредубеден прочит тези разпоредби зса за отделни действия по които нормативно се дължи държавна такса, всяка определена на отделно основание.

Изложеното налага да се отхвърли жалбата на [фирма] против решение № 000030-2556/28.06.2021 г. на изпълнителен директор на НАП, а в тежест на жалбоподател да се възложат разноски за юрк. възнаграждение на НАП в размер на 100 лева.

Във връзка с изложеното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] против решение № 000030-2556/28.06.2021 г. на изпълнителен директор на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата 100 (сто) лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия